ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2015/535

z 27. marca 2015,

ktorým sa Dánskemu kráľovstvu povoľuje ratifikovať Dohovor z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny

[oznámené pod číslom C(2015) 1994]

(Iba dánske znenie je autentické)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na rozhodnutie Rady 2006/325/ES z 27. apríla 2006 o uzavretí Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([1]), a najmä na jeho článok 1a,

so zreteľom na žiadosť, ktorú predložilo Dánske kráľovstvo (ďalej len „Dánsko“) listom z 5. augusta 2013,

keďže:

(1) V súlade s článkom 5 ods. 2 Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([2]) (ďalej len „dohoda medzi Európskou úniou a Dánskom“) sa Dánsko musí zdržať uzavretia medzinárodných dohôd, ktoré by mohli ovplyvniť alebo zmeniť pôsobnosť nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 ([3]), pokiaľ takýto krok nie je dohodnutý s Európskou úniou a neboli prijaté dostatočné opatrenia v súvislosti so vzťahom medzi touto dohodou medzi Európskou úniou a Dánskom na jednej strane a príslušnou medzinárodnou dohodou na strane druhej.

(2) V súlade s článkom 3 ods. 2 dohody medzi Európskou úniou a Dánskom oznámilo Dánsko listom zo 14. januára 2009 Komisii svoje rozhodnutie vykonať nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 ([4]), a to v rozsahu, v akom sa uvedeným nariadením mení nariadenie (ES) č. 44/2001 ([5]). V súlade s článkom 3 ods. 6 dohody medzi Európskou úniou a Dánskom viedlo oznámenie Dánska podľa medzinárodného práva k vzniku vzájomných povinností medzi Dánskom a Európskou úniou. Nariadenie (ES) č. 4/2009 teda predstavuje zmenu dohody medzi Európskou úniou a Dánskom v takom rozsahu, v akom mení nariadenie (ES) č. 44/2001, a považuje sa za jej prílohu.

(3) Dánsko požiadalo 5. augusta 2013 Európsku úniu o udelenie súhlasu s navrhovanou ratifikáciou Dohovoru z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny (ďalej len „dohovor o výživnom“).

(4) Veci, na ktoré sa vzťahuje dohovor o výživnom, patria takisto aj do rozsahu pôsobnosti nariadenia (ES) č. 4/2009, v dôsledku čoho má tento dohovor vplyv na uvedené nariadenie. V rozsahu, v akom má dohovor o výživnom vplyv na nariadenie (ES) č. 4/2009, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 44/2001, je z tohto dôvodu potrebné, aby Európska únia udelila Dánsku súhlas s ratifikáciou tohto dohovoru.

([1]) Ú. v. EÚ L 120, 5.5.2006, s. 22.
([2]) Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2005, s. 62.
([3]) Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1).
([4]) Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (Ú. v. EÚ L 7, 10.1.2009, s. 1).
([5]) Ú. v. EÚ L 149, 12.6.2009, s. 80.

(5) V súlade s článkom 1a rozhodnutia 2006/325/ES, zmeneného rozhodnutím Rady 2009/942/ES ([1]), musí Komisia na účely uplatnenia článku 5 ods. 2 dohody medzi Európskou úniou a Dánskom pred prijatím rozhodnutia o udelení súhlasu Európskej únie posúdiť, či medzinárodná dohoda, ktorú Dánsko plánuje uzavrieť, nebude mať za následok neplatnosť dohody medzi Európskou úniou a Dánskom a neohrozí riadne fungovanie systému vytvoreného na základe pravidiel tejto dohody.

(6) Európska únia podpísala dohovor o výživnom na základe rozhodnutia Rady 2011/220/EÚ ([2]). Európska únia uzavrela dohovor o výživnom na základe rozhodnutia Rady 2011/432/EÚ ([3]). Schvaľovacia listina bola uložená 9. apríla 2014 po zmene príloh k rozhodnutiu 2011/432/EÚ ([4]).

(7) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastnilo na prijatí uvedených rozhodnutí Rady, nie je nimi viazané ani nepodlieha ich uplatňovaniu. Dánsko bude dohovorom o výživnom viazané len ako samostatná zmluvná strana.

(8) Za týchto okolností a berúc do úvahy, že dohovor o výživnom nadobudne účinnosť 1. augusta 2014 vo všetkých členských štátoch Európskej únie okrem Dánska, sa Komisia domnieva, že ratifikácia tohto dohovoru zo strany Dánska nebude mať za následok neplatnosť dohody medzi Európskou úniou a Dánskom ani neohrozí riadne fungovanie systému vytvoreného na základe jeho ustanovení. Okrem toho skutočnosť, že Dánsko ratifikuje dohovor o výživnom, nebude mať vplyv na podmienky, za akých samotná Európska únia pristúpila k tomuto dohovoru.

(9) Preto by Európska únia mala Dánsku povoliť, aby ratifikovalo dohovor o výživnom,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Komisia v mene Európskej únie udeľuje Dánskemu kráľovstvu povolenie ratifikovať Dohovor z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Dánskemu kráľovstvu.

V Bruseli 27. marca 2015

Za Komisiu
Věra JOUROVÁ
členka Komisie

([1]) Rozhodnutie Rady 2009/942/ES z 30. novembra 2009, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2006/325/ES s cieľom stanoviť postup na vykonávanie článku 5 ods. 2 Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 331, 16.12.2009, s. 24).

([2]) Rozhodnutie Rady 2011/220/EÚ z 31. marca 2011 o podpise Haagskeho dohovoru z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 93, 7.4.2011, s. 9).

([3]) Rozhodnutie Rady 2011/432/EÚ z 9. júna 2011 o schválení Haagskeho dohovoru z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 192, 22.7.2011, s. 39).

([4]) Rozhodnutie Rady 2014/218/EÚ z 9. apríla 2014, ktorým sa menia prílohy I, II a III k rozhodnutiu 2011/432/EÚ o schválení Haagskeho dohovoru z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 113, 16.4.2014, s. 1).